

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Origenes

Rothomagi, 1668

Tomvs Trigesimvs. Vnus autem quispiam ex eis, nomine Caiaphas, cum esset Pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quicquam, nec perpenditis expedire nobis, ut unus homo moriatur pro populo, ac ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-19358

μη δὲ τῆς γίνεσθαι διωγμῶν. ἄστε δὲ
 τῷ μὴ πῶτα αὐτὸν διωθῆναι, μηδὲ
 αὐτὸν ῥύσασθαι ἀπὸ τῆς * ἐξ ἐκείνων
 ἐπιβουλῆς. Ἐμφροὶ μὲν οὖν ἰσχύοντες μὴ ἀ-
 φείναι αὐτὸν, διότι οἱ δὲ τῷ ἰμπεδί-
 σθαι τοῖς πειράσειν εἰς αὐτὸν καὶ ῥωμαῖοις
 μέλλουσιν ἀρῆναι αὐτὸν ἐν τόπῳ, ἃ ὁ ἔθνος
 ἀλλ' ἐπὶ κώλιος Ἀριστοτέλῃ βουλῆς ἐστὶν, ἃ
 ἀποτὴ λογισμῶν ῥωμῶν, ὡς ἐν ἡπείρῳ καὶ ὅτι α-
 φήσκει αὐτὸν, καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ἀπέστειλε, καὶ ἀφῆ-
 κε, ἃ πῶτα τὰ ἔθνη ἐδέχθη αὐτὸν, καὶ ἐλ-
 θόντες οἱ ῥωμαῖοι ἦσαν αὐτὸν ἐν τόπῳ. πῶ-
 γὰρ ὁ φασὶν ἐλάττω ἀγίασμα; ἦσαν δὲ ἃ ὁ
 ἔθνος, ἐκβάλλοντες αὐτὸς ἀπὸ τῶν τόπων, καὶ
 μόνον ἐπιβέβηκε αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ἐκείνην καὶ
 ἐν τῇ ἀφασίᾳ. εἰ δὲ καὶ ἐλάττω καὶ εἰς
 ἀναγκασίαν ἢ καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ, φησο-
 μὲν οὖν τὸν τόπον ἢ ἐκ αὐτοῦ ἐλάττω ἢ
 ἔθνη. τὰ γὰρ ἐκείνων ἐλάττωμα ὡς πᾶσι
 γέροντες ἔθνη, εἰς ὃ ἐλάττω αὐτοῦ
 τῆς. εἰς ὃ τὰ ἔθνη ῥωμαῖοι ἀφῆκεν, ἀπὸ
 τῆ βασιλείαν οἱ βασιλεῖς αὐτοῦ διοικῶντες.
 ἃ ὁ ἔθνος ὃ ἔθνη ἢ ἐξ ἐστὶν ἡρῶν γέροντες γὰρ
 ὁ ῥωμῶν ἢ ῥωμῶν, ἃ οἱ ἐξ ἰσραὴλ ὡς ἐν ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ὅτι ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἰσραὴλ
 τέκνα. καὶ τῶν αὐτῶν τὰ πολλὰ τῶν ἰσρα-
 ῆται, ἃ ὅτι ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ κρείττω
 ἢ ἡρώων τῆς ἡμετέρας, καὶ φαρισαίων
 συνεδρῶσαντων κατ' αὐτὸν ἐπιβουλῆς. ῥωμῶ-
 νες δὲ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐν ἰερουσαλὴμ
 ῥωμῶν, φαρισαῖοι τε, καὶ πᾶσα ἡ καὶ τὸ ῥωμῶ-
 νες τῆς τῶν διδασκαλίαν ἐπιβουλῆς ἰσραὴλ, τῆ
 ἀλλοθία, καὶ ἐλάττω ὁ πῶτος ἵνα ὁφείκη
 ἰμπεδίσει τῆ φαρισαίων τῆς ἀλλοθίας, καὶ ὡ-
 σπερ ἡ ἡμετέρα καὶ τῆ τῶν ἐπιθυμῶν καὶ ὁ πῶ-
 μος, ἀλλ' ἰσχυρῶς ἐστὶν ὁ ἐπιθυμῶν καὶ
 τῆς ῥωμῶν πῶτος, ἃ ἡ ἀλλοθία τῆς συνεδρῶ-
 ἡμετέρας ῥωμῶν, καὶ ἡ πῶτος αὐτῶν
 διδασκαλία, διδόντες ὅτι κατ' αὐτὸν * ἐλα-
 ττῶν ῥωμῶν καὶ φαρισαίων συνεδρῶν.
 αὐτοῦ δὲ ἰσραὴλ καὶ νῦν γίνεσθαι, ὡς
 ἔστιν ἰδὲν ἐν τῆς ἀφῆκεν τῆς συναγωγῆς τῆς ἰ-
 εραὴλ συστάσεως καὶ κατὰ τὴν ἐδέχθη τῶν
 πῶτος αὐτῶν ῥωμῶν διδασκαλίαν. εἰς δὲ τῆς
 ὡς αὐτὸν κατὰ τῆς, ῥωμῶν ὡς τῆς ἐπὶ αὐτῶν
 ἐκείνη, εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς οὖν εἰδότες ὡς ἐστὶν,
 ὡς ἐν λογισμῶν ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἰς αὐ-
 θεῶν ἀποσταθῆ ἡμετέρα τῆς ῥωμῶν, καὶ μὴ ὁ-
 λον ὁ ἔθνος ἀποσταθῆ. τῶν δὲ ἀφῆκεν ὡς
 ἔστιν, ἀλλ' ῥωμῶν ὡς τῆς ἐπὶ αὐτῶν ἐκείνη,
 Pars II.

Atur ea non fieri virtute divina, ita ut hanc
 ob causam omnia ipse non posset; ne-
 que se eripere ex illorum infidijs. Atque
 illi quidem cogitabant non dimittere
 eum, existimantes futurum, ut hanc
 ob causam impedimento essent creden-
 tibus in eum, & Romanis, qui abla-
 turi erant ab eis tum locum, tum gen-
 tem. Verum quia Dominus dissipat con-
 silia Genium, & reprobat cogitationes
 populorum, nihilominus etiam si non di-
 miserunt eum, & omnes gentes servie-
 runt ei, & Romani venientes tulerunt
 illorum locum. Alioquin ubi divinum,
 quod illi vocant, Templum? Atque
 etiam tulere gentem, ablatis illis e loco;
 vix concedentes illis stare, ubi vellent,
 & in dispersione. Quod si audere ne-
 cesse est in sensum anagogicum horum
 verborum, dicemus quod qui ex cir-
 cumcisione sunt locum Gentes acce-
 pisse, quia illorum lapsu salus venit
 Gentibus, quo ipsis Iudæi amularentur, &
 pro Gentibus Romanos fuisse dictum:
 hoc est pro subditis, eos qui rerum po-
 tiebantur: proinde gens à gentibus
 ablata fuit; qui enim populus non erat,
 factus est populus; & qui ex Israël
 erant, non amplius sunt Israël; qui-
 que semen erant, eo non pervenerunt,
 ut filij fierent. Quarum rerum causa
 multa fuere Iesu miracula; & quia di-
 misit illum Pater superiorem factum
 Pontificum, & Pharisaorum, qui con-
 cilium adversus eum collegerant, con-
 silio. At vero Pontifices, & totus Iu-
 daeorum corporalis cultus, Pharisaïque,
 & tota Legis doctrina, iuxta literam
 infidias molitur veritati Iesu, vultque
 figuram subsistere, veritatis manifesta-
 tionem impediens; & non secus ac ca-
 ro, etiam hanc ob causam concupiscit
 adversus spiritum. Sed fortior cum sit
 spiritus concupiscens adversus carnem,
 & verus Servator nostri principatus sa-
 cerdotij, spiritualisque illius doctrina
 Pontificum, Pharisaorumque concilium
 adversus eum infidias struentium dissol-
 vit. Hæc autem etiamnum fieri censend-
 um est, ut est cernere in his qui spi-
 ritualem Christi doctrinam per conspi-
 rationem Iudaicam dissolvere volunt.

TOMVS TRIGESIMVS.

Vnus autem quispiam ex eis, nomine Caius
 phas, cum esset Pontifex anni illius, dixit ei:
 Vos nescitis quicquam, nec
 perpenditis expedire nobis, ut unus homo
 moriatur pro populo, ac non tota gens
 pereat. Hoc autem à semetipso non di-
 xit; sed, cum esset Pontifex anni illius,
 Y y ij

Vertical marginal notes in Greek script, including the number 107 and various small characters.

Vaticinatus est Iesum moriturum esse pro gente : & non tantum pro gente , sed ut etiam filios Dei , qui erant dispersi , congregaret in unum .

Hac sup-
pletimus e
seruio.

Non si quis ut ita dicam Prophe-
tat, Propheta est.] Caiaphas igitur Pontifex cum esset anni illius, Prophe-
tavit quidem Iesum moriturum pro gen-
te ; & non pro gente tantum , sed ut
filios Dei , qui erant dispersi , congregaret
in unum , haud tamen Propheta erat .

Quod si Balaam Prophetavit quæ in B
Numerorum libro sunt scripta , dicens :

Nam. 22.
32.

Verbum quod immiserit Deus in os meum,
hoc loquar , & quæ sunt ab eo loco :

Nam. 23.
7.

Ex Mesopotamia accessit me , & sequuntur ,
perspicuum est quod Propheta non erat ; augurem enim fuisse scriptum est .
Atque si aliquis quidem Propheta est ,
prophetat ; sin vero quis prophetat , non
continuo etiam est Propheta . Tanquam si
de re aliâ quâpiam meliorem dicerem : si
quis est iustus , ius etiam persequitur ; at
si quis jus persequitur , non tamen statim
iustus est : id quod intelliges notans dictum
illud :

Deut. 16.
20.

Iuste , quod iustum est , persequeris .
Quandocumque hæc vocula , iuste , non
frustra præposita fuerit illis voculis : quod
iustum est , persequeris . Facillimum enim
factu esse reor , ut jus quis persequatur ,
sed non iuste . Etenim qui faciunt opus
aliquid ex se bonum , ut ab hominibus
glorificentur , verbi gratia in pauperes
benefici , rem quidem iustam fecerunt ,
haud tamen ex habitu iustitiæ , sed ob
vanam gloriam . Ac mea quidem sententia
iuxta comparationem dicti huius : Iuste ius
persequeris , dicitur etiam hoc : modeste
id quod modestum est persequeris : & viriliter
id quod virile est persequeris : & sapien-
ter id quod sapiens est persequeris : ac
deinde similiter in cæteris virtutibus .
Hæc autem diximus ut conferremus cum
Propheta augurem , qui similis illi cum sit ,
non tamen est Propheta . Hanc etiam ob
causam continenter in Prophetijs à
Prophetis dici arbitror : Dicit Hieremias
Propheta , & si quid his est simile .
Porro qui nominum vim tenent , inquit
non continuo si quis quid fecerit quod ad
medicinam spectet , vel rem quâpiam quæ
ad sanitatem conducatur , illum medicum
esse ; neque si quis quid fecerit quod ad
artem ædificandi pertineat , domorum
fabricatorem esse . Insuper ex his quæ
de Caiapha scripta sunt , qui de Servatore
prophetavit , dicere possumus animam
quoque pravam suscipere prophetandi
munus . Accusatur enim ab Evangelistis
Caiaphæ pravitas , qui erat

προφητεύων ὅτι ἔμελλεν ἰσθῆναι ἀποθνήσκων ὑ-
πὲρ τῶ ἔθνους , καὶ ἕχ ἑσθ' τῶ ἔθνους μόνον ,
ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τῶ θεοῦ τὰ διεσκορπισ-
μένα συναγάγῃ εἰς ἓν . ἕχ' εἰ τις προφη-
τεύσῃ , προφήτης ἔστιν ἄκνους . ὁ ζουὺ χαιά-
φας ἀρχιερεὺς ὢν τῶ ἑσθ' αὐτοῦ ἐκείνης προφη-
τεύσας μὲν ὅτι ἔμελλεν ἰσθῆναι ἀποθνήσκων ὑ-
πὲρ τῶ ἔθνους , καὶ ἕχ ἑσθ' τῶ ἔθνους μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τῶ θεοῦ τὰ
διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν , ἔ μὲν
ὃ προφήτης ἔστιν . εἰ δὲ καὶ βαλαάμ προφη-
τεύσας τὰ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς γαργαμμήα , φά-
σκων . τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν ἐμβάλλῃ ὁ θεὸς εἰς ὅ σὸ-
μα μου , τὸ ῥῆμα καὶ εἰπὼν τὰ ἀπὸ εἰ-
σὺ μισοποθμίας μετεπέμψατό με , καὶ τὰ
ἔξῃς , σαφῆς ὅτι προφήτης ὄντα ἔσθ' . μαίης
γὰρ εἶπ' ἀναγέγραπται . εἰ τις μὲν εἶπ' προφή-
της ἔστι , πῶπως προφητεύσῃ . εἰ δὲ τις προφη-
τεύσῃ , ἔ πῶπως ἔστι προφήτης . ὡστὶ καὶ ἐπὶ
ἑτέρῃ πινὸς ἤβ' χρεῖσθ' ἵνα γινώσκων ἕλερον . εἰ μὲν
ὢς ἔστι δικαίος ὁ δικαίον δικάσῃ . ἔ μὲν εἰ τις
ὁ δικαίον δικάσῃ , δικαίος ἔστιν . ἄκνους , ὅσθ'
σωτήσῃς ἠδικησῆσας πατ' . δικαίως τὸ δικαίον δικά-
σῃ , εἰσθ' μὴ μάττω ὁ δικαίος ; * προφῆ-
ταί τῶ . ὁ δικαίον δικάσῃ . δικαίον γὰρ οἰ-
μαί ὁ δικαίον δικάσῃ , ἀλλ' ἔ δικαίως . καὶ γὰρ
οἱ ποιῶντες τοὺς ὁ δόξα ἑσθ' αὐτῶν ἑσθ' ἀ-
δελφῶν ἔβρον καὶ αὐτὸ κερῆκον , φέρει εἰσθ' ἑ-
εἰς πέντες , δικαίον μὲν π πεποιήσας , ἔ μὲν
ἀπὸ ἔξῃς δικαιοσύνης , ἀλλ' ἀπὸ κενουδίας .
οἰμαί δ' ἕνα ἀνάλογον πατ' . δικαίως ὁ δικαίον δικά-
σῃ , λέγουσ' ἀπὸ σφῶος ὁ σφῶος δικάσῃ , ἔ-
δικαίως ὁ ἀδελφῶν δικάσῃ , ἔ σφῶος ὁ σφῶον
δικάσῃ , ἔ τὰ ἀνάλογον ἔπ' ἡσθ' ῥαίπων ἑσθ'
ἡσθ' . ταῦτα δ' εἰπομέν ἑσθ' τῶ καὶ βαλαάμ
ὁμοίον π τῶ προφητεύσῃ μὲν πνα , ἔ μὲν
προφήτης εἶπ' . ἀπὸ τῶ δ' οἰμαί σωτήσῃς
ἐν ἑσθ' προφητεύσας ἑσθ' ἡσθ' προφητῆ λέγα-
σθ' τὸ . εἰπεν ἱερεμίας ὁ προφήτης , καὶ εἰ π
τῶτοις ὁμοίον . οἱ δὲ ἑσθ' τὰ ὀνόματα δικαιο-
φασιν ὅτι ἕχ' εἰ τις ἱατρικὸν τι ἐποίησεν ἢ ἡσθ'
ἑσθ' ὑγίαν συμβαλλομένων ἓν , ἱατρὸς ἔστιν
ἄκνους . ὡστὶ εἰ τις οἰκονομικὸν τι ποιήσας ,
οἰκονομὸς ἔστιν ἄκνους . ἄκ' ἡσθ' ἑσθ' τὸν
καὶ ἀφ' αὐτῶ ἀναγέγραμμένων , προφητεύσας π-
εἰ τῶ σωτήσας , ἔπ' ἡσθ' καὶ μορῶσθ' ψυχῆ
ἑσθ' ἀδελφείῃ ποτὶ ὁ προφητεύσῃ . κατηργήσθ'
γὰρ ἢ τῶ καὶ ἀφ' αὐτῶ μορῶσθ' , ὅς ἔσθ' ἀρχιερεὺς

animam quoque pravam suscipere pro-
phetandi munus . Accusatur enim ab Evangelistis
Caiaphæ pravitas , qui erat

U. 13
1408

Luc. 22. 39. 40. pfit quod Ingressus fuerit Sathanas in Iudam, A cui cognomen erat Iscariotes, qui erat ex numero Duodecim, abijtque, & loquutus est cum Principibus Sacerdotum, ac magistratibus, quomodo eum traderet illis. Deinde post pauca: Dixit, inquit, Luc. 22. 52. Iesus ihs, qui venerant ad se Principibus Sacerdotum, ac magistratibus Templi, & Senioribus. Quasi ad latronem exiitis cum gladijs, & fustibus. Et post pauca: Luc. 22. 54. Comprehensum autem eum duxerunt, & induxerunt in domum Principu Sacerdotum: Luc. 22. 66. & adhuc post pauca: Strabant autem Principes Sacerdotum, & Scribae accusantes eum: rursusque post pauca: Ut illuxit, convenerunt seniores populi, Principes Sacerdotum, & Scribae, duxeruntque illum in concilium suum. Porro Marcus Luc. 14. 103. 11. accessit ad summos Sacerdotes, ut proderet eum illis: hoc autem illi audito gavisi sunt, & polliciti sunt ei pecuniam se duros: & post pauca: Adhuc loquente Iesu accedit Luc. 14. 43. Iudas, qui erat unus e Duodecim, & cum illo turba multa cum gladijs, & fustibus, ad summis Sacerdotibus, & Scribis, & Senioribus: & post pauca: Abduxerunt Luc. 14. 53. Iesum ad summum Sacerdotem Caiapham, & conveniunt ad illum omnes summi Sacerdotes, & Seniores, & Scribae: deinde rursus post pauca: Et surgens summus Luc. 14. 60. Sacerdos interrogavit Iesum dicens: Non respondes quicquam? quid isti adversum te testificantur? At ille tacebat, neque quicquam respondebat. Rursus summus Sacerdos interrogabat eum dicens: Es tu ille Christus filius illius benedicti? At Iesus respondens dicit illi: Tu dixisti; ego sum: & videbitis Filium hominis sedentem a dextera potentiae, & venientem cum nubi- bus caeli. At summus Sacerdos dilaceratis vestibus suis [dicit: Quid praevea opus habemus tēstibus?] Deinde post pauca: Marc. 15. 1. Et diluculo consilio inito summi Sacerdotes cum Senioribus, & Scribis, ac toto consessu vinctum Iesum abduxerunt in aulam, tradideruntque Pilato. Deinde post pau- Marc. 15. 3. ca: Accusabant eum summi Sacerdotes de multis: ipse vero nihil respondit. Iohan- nes etiam inquit: Ducunt a Caiapha in Praetorium. Haec autem diutius exposuimus, ut multis omnium Evangelistarum testimonijs ostenderemus dissolutionem vitiositatis Caiaphae; & quod adversum Iesum contendens nihilominus propheta- rit. Atque quod propheta rit, manifeste docuit nos Iohannes. Sed quæres

Α δὲ ἀσκήσαντι ὅτι εἰσῆλθε σατανας εἰς ἰησοῦν ἑπικαλεσάμενον ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τῶν δωδεκά, καὶ ἀπελθῶν συνεελ- λησε τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ γραμματεῖς, ὅ- πως αὐτὸν πωλεῖν αὐτοῖς· εἶπα μετ' ὀλίγα, εἶπα, φησὶν, ὁ ἰησοῦς πωρεὶς τῶν ἀρχιερέων ἐπὶ αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τῶ ἱεροῦ, καὶ πωρεσύτεροι, ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλασθε καὶ μα- χαίρας, καὶ ξύλων· καὶ μετ' ὀλίγα· συλλα- βόντες αὐτὸν ἤσαν, καὶ εἰσῆγαγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἐπὶ μετ' ὀλίγα· εἰσῆλθόντων οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς θύτοντες κατη- γορεύοντες αὐτὸν· καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα· ὡς ἡ- μίερα ἐχθροῦ σιωπῆσαι ὁ πωρεσύτερον τῶ λαῶ, ἀρχιερεῖς π, καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπή- γαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν. ὁ δὲ μὲν- κος φησὶν ὅτι ἰδὼν ἰσκαριώτην εἰς τῶν δωδεκά πωρεσῆλθε πωρεὶς τῶν ἀρχιερέων, ἵνα πωλεῖται αὐτὸν· οἱ δὲ ἀκάρητοι ἐχθροῦ, καὶ ἐπιπύ- ρηλατο αὐτὸν ἀρχιερέων δύναι· καὶ μετ' ὀλίγα· ἵπτι τῶ ἰησοῦ λαλοῦντες πωρεσῆλθε ἰδὼν ἰ- σκαριώτην, εἰς τῶν δωδεκά, καὶ μετ' αὐτὸν ἰ- χλος πολὺς καὶ μαχαίρας καὶ ξύλων, πωρε τῶν γραμματέων, καὶ τῶν φαρισαίων, καὶ πωρεσύτερων καὶ μετ' ὀλίγα· ἀπήγαγον τὸν ἰησοῦν πωρε καὶ αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον πωρε οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ γραμματεῖς, καὶ πωρεσύτεροι· εἶπα πάλιν μετ' ὀλίγα· αἰσας ὁ ἀρχιερεὺς ἐπιπρώτισι τὸν ἰησοῦν λέγων· σὺ ἀποκριθὴν ἰ- δέεις; τί εἶποι σε κατεμάρτυρον; ὁ δὲ ἐ- σίαπα, καὶ ὁσὲν ἀπεκρίνατο· πάλιν ὁ ἀρχιε- ρὸς ἐπρωτίστου αὐτὸν ἐκ δούλων, λέγων· σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ δαυιδ; ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθὴς λέγει αὐτῶ· σὺ εἶπας ὅτι ἰσκαριώτης, καὶ ὄλυσθε τὸν ἰησοῦν τῶ ἀποστροφῶν κατηγούτων ἐκ δεξιῶν τῶ δαυιδ, καὶ ἐργασίοντες καὶ τῶν πεδίων τῶ ἕσπε· ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀπαρ- ρήξας θύτους τῶν χιτῶνας αὐτῶ· εἶπα μετ' ὀλίγα· πωρεὶ συμβόλιον ἰποίσθη οἱ ἀρχιε- ρεῖς καὶ τῶ πωρεσύτερων, καὶ τῶ γραμμα- τέων, καὶ ἕλον τὸ συνέδριον, καὶ * λαλήσου- τες τὸν ἰησοῦν ἀπήγαγον εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ ἀπὸ δεξιῶν πλάτω· εἶπα μετ' ὀλίγα· κατη- γόρευον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς πολλὰ, αὐτὸς ὁ ἰ- ἰδὲν ἀπεκρίνατο· ὁ δὲ ἰωάννης φησὶν ὅτι, ἀγασ- τὸν ἰησοῦν ἀπὸ τῶ καὶ αὐτὸν εἰς τὸ πωρεσῆλθε· ὡς ἵπτι πλάτων ἐσθῆτα ἵπτι τῶ ἀπὸ πολλὰν ἀπὸ τῶν τῶν ἀσκαριώτων μάρτυρων

πωρεσῆλθε τῶ * χριστὸς τῶ καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν, καὶ ὅτι καὶ τῶ ἰησοῦ ἀναγιγνώσκοντες ὡς ἵπτι ἵπτι πωρεσῆλθε τῶ· ὅτι μὲν αὐτὸν πωρεσῆλθε, σαφῶς εἰδὼν ἡμᾶς ὁ ἰωάννης· ἵπτι

* κα βα μα βαλααμ, η εἶπεν. ὁπιγραφεις ωεις * βα
λααμ, ἡτοι θαλασσι. η συ η ωειρας πωεις
αμφ περα αληθη βη, και ο λωπο τε αηελες
λιγραμνον εν τω. ο εαυ εἶπω παρθε σε, τωτο
φουαξη θαλασσι. και ο λωπο τις γραφεις
απαθραβουδου, οπ εἰβαλεν ο θεος ρημα εις
ο σωμα βαλααμ και εἶπα. ποδε. εζημηθη
πρωμα θυ εἰ αἰου, αβελισαιου, μητε
αυτο, μητε παθραβουδου η αυτου διεγιντες εν
πυς λωιπαις εκδοσι. παλιν τε αματ ολιγα,
συλωτοι, φουι, ο εαυ τω βαλααμ, και B
εἰβαλε ρημα εις ο σωμα αυτου, και εἶπα.
* κα βαμα εἰποραφθη ωεις * βαλααμ, η ταδε θα-
λασσι εις αυτα δε πρωτα ο εἰποραφθη φη-
σι οπ η βη τε αυτλ εἰρωσι. πρωμα θυ
πυρεθι εἰπυην αυτου. αυτα ε πρωμα φουδεις
εζηθη γυροει εν σωμα πρωτων ηρ παρ-
... εχαις φηθη τω * θαλααμ, εἰποτοι κυρις. τις απα-
* κα εχαις τω φηθη. * θαλααμ; και εζηθητοι: πρωμα θυ
φουδεις ε εἰποτοι, ερω απατησω αυτα μω
τω εις τις τοπω εζηθησω, διωαυρις πωεις
αφ εαυ τα αυλωθη τω εκπαθειρ ρητοις σε-
πυαυ αυτλ τε, πυς παρθε τωσεν ο κηαφαις.
μηποτε δε η αυτα εις τω παρθεθηαι αυ-
τη λικτοι, οπ εἰπι μη εγος λω, η η παρθε-
φηθησιν. * αμαρ δε ζητησας εζηθη βη πυς
* παρθεθησιν οι αηελες τε αυτλ. γηρα-
πια θαλετοις οπι τον θαβιδ εις αυτλ εν ρα-
μα. η απετλη αυτλ αηελες θαφη τον
θαβιδ, η εἰδοτω τω εκκυσιαυ ηρ παρθε-
θη, η θαμνηλ εἰσηει κωσθηκαις επ αυτλ.
και εζηθη βη τω αηελες αυτλ πρωμα
κυρις, ε παρθεθησιν η αυτλ. η απηγα-
λη ο αυτλ, ε απετλη αηελες ετεγεις,
η παρθεθησιν η αυτλ. η εθυμωθη οργη
αυτλ, ε εἰποραφθη εις θαματαυ, η ερραει
εως τω φρεαυ τω μεγαλη η εν τη οδω ες
σωρη, η εἰπρωτοις, η εἶπε. πα θαμνηλ,
* κα εἶπω ε θαβιδ; η * εἶπεν, ιδε εις αυτλ εν ραμα.
η εζημηθη επ αυτον πρωμα θυ, η εἰποραφθη
πορωμαυ, ε παρθεθησιν, εως ελθων εις
αυτλ εν ραμα. η εζηδυσαιο τα ιματια αυ-
τη, ε παρθεθησιν ενωπιον θαμνηλ, η εἰπ-
σε γυμνός ολιω τω ημερο θαμνηλ, η ο-
λιω τω νυκτα. αυτλ τω εἰλερον, εἰ η αυτλ
εν παρθεθησιν; ανακρωεις δε τομω η αυτα
παρθεθησιν αυτλ τε θαμνηλ πυς αμφ-
ταυτοι παρθεθησιν, η ποτερεθ εζηθη πρω-
μαυ, η απο αηελες διωαυρις, οση γη βη
τη μωρτωρη τη αηεθια, μη θαμνηλ. πα-

A dit ori Balaam, & dixit: Reversus ad Balaam
sic loqueris. At vero tu attende quomodo u-
traque vera sunt, & quod ab Angelo dici-
tur, nempe: Quod ego ad te dixero, loqueris; &
quod Scriptura pronunciat: Indidit Deus
sermonem ori Balaam, & dixit. Caterum
vero transiximus hæc verba: Factus est
spiritus Dei in ipso; quod neque ea, ne-
que his simile quicquam in cæterorum
Editionibus invenerimus. Rursumque è
diverso post pauca: Occurrit, inquit,
Deus Balaam, & indidit sermonem in ore
eius, & dixit: Revertete ad Balaam, &
hæc loqueris. In hæc autem omnia audens
aliquis, dicet de Saule etiam dictum fuisse:
Spiritus malus suffocabat eum. Quin-
etiam cum exisset spiritus mendax fa-
ctus est in ore omnium Prophetarum
Achab, dicente Domino: Quis decipiet
Achab? & exeunte spiritu mendaci,
& dicente: Ego decipiam eum. Atque
hæc quidem his in locis examinata sunt,
cum alioquin valeat unusquisque à se-
metipso consequenter his testimonijs,
quæ in medium protulimus considerare
quomodo prophetaverit Caiaphas. Vide
vero an forte hæc etiam dicenda sint de
prophetia eius, quoni in non sanctus erat,
etiam si prophetaret, [non tamen ex
afflatu Spiritus sancti prophetasse Capi-
pham.] Ut autem quæsitum dignum est,
quomodo [prophetaverit Caiaphas, sic
etiam in primo Regum quæres, quom-
modo] prophetarint nuncij Saulis missi
ad Davidem, & post ipsos Sauli. Scri-
ptum est enim: Et nunciatum est Sauli
hisce verbis: Ecce David est in Avoth,
in Rama; & misit Saul nuncios, qui
adducerent Davidem, & viderunt eu-
m
necum Prophetarum, & samuelem stantem
antistitem super eos; factusque est spiritus
Dei super nuncios Saulis, ut & ipsi propheta-
rent. Nunciatumque est Sauli, & misit
alios nuncios, qui etiam ipsi prophetarunt:
Et excanduit ira Saul, concessitque etiam
ipse in Rama, & venit usque ad partem
magnum, & ad viam que est in So-
phem: & interrogans ait: Vbi est Sa-
muel, & David? & dixerunt, ecce in
Nath Rama: & concedunt illinc in Na-
voth Rama: factusque est spiritus Do-
mini super eum, & cundo ibat, atque
prophatabat, donec cum venisset in Naoth
in Rama, exuit vestimentis suis propheta-
vit coram Samuele, & procidit nudus tota
illa die, & tota nocte. Hinc dicitur, Num
& Saul inter Prophetas? Hæc vero ne-
cessario apposita fuisse reor, ut clareret
peccatores quoque prophetare: & utrum
ex Spiritu sancto, an ex alia potentia
non mentiente (quantum ad testifican-
dum veritati atinet) hi prophetent,

Handwritten marginal notes in the left margin, including the word 'κα' and other small characters.

Num. 22.
35.
Num. 23.
Num. 23.
Num. 23.
Num. 23.
1. Reg. 16.
1. Reg. 22.
1. Sam. 17.
1. Sam. 17.

θεσπιων, μάλιστα πιστων, επ ου, ετις εστιν ο A
 αμνος του θεου ο αφραν πλω αμνησιας του κο
 σμου, ιδως ακων του αφρατου πλω αμνησιας
 του κοσμου, η ηχη μερις αυτου. ο δε λεγων αλη
 θες εστι πω συμφορη ημιν ινα εις αυθεσπος
 διασταση, φιση η βαση πα ης των πικων περ
 φητας (η) αληθη, ερηγημενω δια ε. υμεις δε
 οιδατε εδεν, εδεν γο ηδη οι οι ιησυν μη ηνω
 ειζοτας φαρισαιοι, η δεχερις οπα αληθια, η
 σοφια, η δικαιοσυνη, η ειρηνη. αυτος γαρ
 εστι η ειρηνη ημην. αλλ α ε εκ ελοζοντο ετοι B
 οι μηδεν ειδότες, τινα εσπον σενωθερε ε αυθις,
 ινα ο εις εστ, ηθ ο αυθεσπος εστιν, διασταση η
 απη ε γαρ αυθεσπος γαρ εστιν διαστασην ιησυν
 εδεν, αυτος φισι. νυν δε ζητηει με διακτι
 ναι αυθεσπον ος πλω αληθια λεγαλικα. η
 επαι αυθεσπος μη εστιν ο διαστασην, οση λω
 δε αυθεσπος η αληθια, η η σοφια, η η ειρη
 νη, ε δικαιοσυνη, η απη ε γαρ απη, οθις
 λω ο λογος, οση απητανεν ο θαις λογος, ε η
 αληθια, ε η σοφια, ε η δικαιοσυνη. αυθεπ
 δελεος γο η εικων η θεθ τε αφρατη ο περ
 πικος πατης κτισιος, θαιατα. εσφ τε λαθ
 η απητανεν εστ ο αυθεσπος ο παητων ζων
 κηταρωτηεν, οση πας αμνησιας ημην ηρε, η
 θαις αυθιαις, ατε διυαμωρος πασην πλω ο
 λω η κοσμη αμνησιας εις εαυτη αιαλαβων
 λισα, ε εξααλωσα, ε εξαφανισα, επη
 μη αμνησιας εποιση, μηδε θιρεθη εδλος εν
 εσμαπ αυτη οση εν γρω αμνησιας. η εσφ ε
 ομει ε ο παωλον ειρηκαται ετας. τον μη
 ηνοντα αμνησιας εσφ ημην αμνησιας εποισεν,
 ινα ημεις ημαμθα δικαιοσυνη του εν αυθι,
 αμνησιας γο αυτην εποιση μη ηνοντα αμνησιας
 πας μηδεν αυτην ημνησιας πας παντων αμνη
 πιας αιηληθια, η ει διυαμωρος εποιση,
 πλω μωλον ησ διαστασην αυτην απηκαταρ
 μη αυτην η κοσμη ηρονηα, ε παντων απη
 ληκα ησ επαντων. ως απηκαταρμηκα η κ
 σμη η ημνηθω, παντων απηληκα εως εσφ. E
 απη η πολλακισ επηκαταρμηκα πων χαλε
 πων εν τα ησ αυθεσπων ημην, εσφ λοιμην,
 η επηκαταρμηκα ημην, η λιμην λυαται πα
 τιαωτα, οιοι κηταρμηκα η ενερουωτος αυ
 τα ποηρω πωδμαθς, εσφ ο εαυτην ηνα εσφ
 η καινη εδοναι πολλα θερεν) ελληνων η βαρ
 βαρων ισραηλ, η απη η παητη θηοιας οση
 διαστασην, οση διαστασην. ποη
 εον μη οω αληθη εστι πα τιαωτα, η μη, η
 η αφροτης εστι κηρω μεσ εξατασως διαστασην.

uator omnium hominum, praesertim fidelium;
 & illo : Hic est ille agnus Dei, qui aufert
 peccatum mundi, proprie intelligens auferri
 peccatum mundi, non partis eius. Caterum
 qui verum esse dicit : Expedit
 novis, ut unus homo moriatur, dicit to
 tum praesentem locum veram prophetiam
 esse, incipientem ab illo : Vos nescitis
 quicquam. Nihil enim norant summi
 Sacerdotes, & Pharisei nescientes Iesum
 veritatem esse, sapientiam, iustitiam, &
 pacem : Ipse enim est pax
 nostra. Quinetiam non cogitabant nihil
 scientes, quonam pacto conduceret illis,
 ut unus homo moreretur pro populo.
 Iesus enim, qui mortuus est, homo est :
 quocirca ipse etiam inquit : Nunc autem
 queritis me interficere hominem qui loquutus
 sum veritatem. Et quoniam homo ille, qui
 mortuus est; non erat autem homo veritas,
 sapientia, pax, & iustitia, & de quo
 scriptum est : Deus erat sermo; non mortuus
 est ille Deus sermo, & veritas, & sapien
 tia, & iustitia. Si quidem imago invi
 sibilis Dei primogenitus omnis creaturae
 incapax est mortis. Pro populo autem
 moritur hic homo omnibus animantibus
 purior, qui peccata nostra tulit, & infir
 mitates, quia posset universum totius
 mundi peccatum in se receptum solvere,
 & consumere, & delere, quoniam Peccatum
 non fecit, neque invenit in ore eius dolus,
 neque agnovit peccatum. Hanc etiam ob
 causam opinor Paulum dixisse : Deus fecit
 eum peccatum, qui non novit peccatum; ut nos
 efficeremur iniustitia Dei per illum : peccatum
 etiam, dixit, ipsum fecit, qui peccatum non
 novit, quia cum ipse nihil peccati commis
 sisset, omnium in se peccata recepit; & si
 audacius loqui audendum est, magis quam
 ceteri sui Apostoli, purgamentum mundi
 factus fuerit, rejectamentaque omnium
 dicentium : Quasi purgamenta mundi facti
 sumus; omnium rejectamenta usque nunc. Quod
 autem frequenter invalescentibus rebus
 quibusdam asperis, veluti peste, vel fame,
 vel nocuis ventorum agitationibus, in
 hominum genere, solvantur haec; abo
 lito, verbi gratia, spiritu illo malo, qui
 haec operabatur, eo quod aliquis seipsum
 pro communi salute dederit, multorum
 auctorum narrata historia, tum Graecorum,
 tum Barbarorum, hanc nostram intelligen
 tiam, neque respicientium, neque repro
 bantium : quae verae sint, nec-ne, non est
 praesentis temporis accurate exquirere.
 Veruntamen

Part II.

Z z ij

nullibi gentium, nullis historijs aliquan-
do mandatum est, ac ne mandari qui-
dem potest, fuisse aliquem, qui se re-
ciperet pro toto mundo mortem obitu-
rum, ut totus mundus purgaretur illius
sanctitate; alioquin perdendus, ni pro
eo servando mortem oppeteret: quippe
quod solius fit Iesu posse omnium pec-
cati onus in se recipere per crucem pro
omnibus sine Deo, atque ingentibus
suis viribus illud portare. Calluit enim
hic solus ferre languorem, ut inquit
Esaia propheta dicens: *Homo in plaga*
existens, & sciens ferre languorem. Atque
hic sane peccata nostra accepit, & agre
affectus est propter iniquitates nostras,
in seque facta est puniitio, quae nobis
debeatur, ut pacem recipiamus, dum
erudimur calligati. Illo nanque modo
hoc intelligo: *Eruditio pacis super eum.*
Fortasse autem quia *Livore eius sanati su-*
mus, livore ex cruce illi obviente
sanati dicemus: *Mihi absit gloriari, nisi*
in cruce Domini nostri Iesu Christi, per
quem mihi mundus crucifixus est, & ego
mundo. Traditus est a Patre propter
peccata nostra hic Iesus: qui etiam pro-
pterea ad occisionem ductus est, ut *agnus*
coram tondente mutus. Huius in humili-
tate, qua *Humilem praeiit seipsum fa-*
ctus obediens usque ad mortem, mortem
autem crucis, iudicium sublatum est: sic
enim hoc intelligo: *In humilitate iudicium*
eius sublatum est: perinde ac di-
ceret, *In humilitate eius iudicium sub-*
blatum est: & fuit hic propter iniqui-
tates populi Dei, ductus ad mortem.
Mortuus est igitur hic homo pro popu-
lo, & propter hunc non tota gens
perijt. Ac vide num populi nomen re-
ferre possis ad eos qui sunt ex circum-
cisione: gentis vero ad ceteros. Mortuus
etenim est hic homo, non tan-
tum pro populo, sed etiam ne tota
gens pereat: tanquam si dixisset, ne
qui vocantur gens inter Iudaeos, &
omnes Gentiles pereant. His proximum
est: *Hoc a semetipso non dixit.* Hoc dicto
nos discere opinor, quaedam nos ho-
mines a nobismetipsis proferre, nullo
spiritu nos ad id impellente: alia vero
veluti insonante, ac suggerente nobis
spiritu quopiam, quae dicamus, etiam
si omnino a nobis non alienemur, &
inconsequenter affecti erga ipsa quae di-
cimus, videamur illa assequi. Contingit
autem, ut assequentes ea, quae di-
cimus, non assequamur voluntatem,
& consilium eorum, quae dicuntur:
quemadmodum nunc Caiaphas Ponti-
fex, qui nec a semetipso loquutus est,
nec sensum loquutus est, ut prophe-

ηνα πᾶς ὁ κόσμος καθαρθῆ, ἀπαδείξασθαι ἕτι
καθαροῖα αὐτῷ, ἀπολομένη αὐτῷ, ἢ μὴ αἰεδι-
ξαστο τὸ ἴσασθαι αὐτῷ ἀποθανῆναι, ὡς ἰσάσθηται
πᾶσι, ἢ ἰσάσθηται διώσασθαι, μὲν ἰσῶσθαι
πᾶσαν τῆς ἀμάρτιας φορτίον ἐν τῷ ἴσασθαι ἢ
ὄλων χρεῖς θεῷ ἑαυτῷ ἀναλαβῆναι εἰς ἑαυτὸν, &
εὐαγγέλιον τῆς μεγάλης αὐτῷ ἰσῶσθαι διδωμένον.
& ἡ δὲ εὐαγγέλιον ἐπισημῶν ἐν τῷ φέρειν μα-
λακίαν, ὡς φησὶν ὁ πνευματικὸς ἰσῶσθαι λέγων.
ἀνθρώπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μα-
λακίαν. καὶ ἴσως γὰρ τὰς ἀμάρτιας ἡμῶν ἔλαβεν,
καὶ μεμαλάκισεν ἡμᾶς τὰς ἀνομιὰς ἡμῶν, καὶ
ἡ ὀφλομένη ἡμῶν εἰς τὸ παρδύθηναι καὶ εἰρή-
νην ἀναλαβῆναι κόλασις ἐπὶ αὐτῷ γάρησθαι, ἢ πα-
ρὰ ἀκῶα τῶν παρδύθαι εἰρήνης ἡμῶν ἐπὶ αὐ-
τῷ. τὰ γὰρ δὲ ἐν ἐπιπέτῳ ἄλλω πάλιν ἡμῶν
ἰσῶσθαι, εἰποιεν αὐτοὶ ἰσῶσθαι τὸν τῷ ἑαυ-
τῷ ἐλθόντες ἀπὸ τῷ μαλακίαν, τὸ ἐμὸν ἢ μὴ
ἴσασθαι καὶ ἴσασθαι εἰ μὴ ἐν τῷ ἑαυτῷ τῷ κυ-
εἰς ἰσῶσθαι, διὰ ἐμὸν κόσμος ἐσῶσθαι,
καὶ ἰσῶσθαι τῷ πᾶσι τὸ ἰσῶσθαι ἀπὸ τοῦ πα-
τὴρ τῆς ἀμάρτιας ἡμῶν, καὶ διὰ αὐτῶν ὡς
πνευματικῶν ἐπὶ σφραγῶν ἡμῶν, καὶ ὡς αἰὼς
ἐνώπιον τῆς κλεισῶν ἀφανῶν. τὰτα ἐν τῇ πα-
πῆσθαι, ἢ ἐπαπίνωσθαι ἑαυτὸν, ἡμῶν ὡς
πῆσθαι μέγιστον θανάτου, θανάτου ἢ ἑαυτῷ, ἢ
χρῆσις ἡμῶν. ἢ τοῦ ἰσῶσθαι τῷ ἐν τῇ παπῆ-
σθαι ἢ χρῆσις αὐτῷ ἡμῶν. ὡς εἶπεν, ἐν
τῇ παπῆσθαι αὐτῷ ἢ χρῆσις ἡμῶν. ἢ τῶν δὲ ἀπὸ
τῷ αἰσῶσθαι τῷ ἰσῶσθαι τῷ ἰσῶσθαι εἰς θάνα-
τον. οὐκ ἐν ἀπέθανεν ὁ ἀνθρώπος ἐπὶ τῷ ἴσασθαι
τῷ ἰσῶσθαι, καὶ ἰσῶσθαι τῷ ἰσῶσθαι ὄλον ὁ ἰσῶσθαι
ἀπώλετο. καὶ ἐπισημῶν εἰ διώσασθαι ὁ μὴ ἰσῶσθαι
μα τῷ ἰσῶσθαι ἰσῶσθαι εἰς τὸ ἐν ἰσῶσθαι, ὁ
ἢ τῷ ἰσῶσθαι εἰς τὸ ἰσῶσθαι. ἀπέθανεν γὰρ ἐπὶ
ὁ ἀνθρώπος, ἢ μόνον ἴσασθαι τῷ ἰσῶσθαι, ἀλλ' ἵνα
καὶ μὴ ὄλον ὁ ἰσῶσθαι ἀπώλετο, ὡς εἶπεν ἰσῶσθαι ὁ
χρηματικῶν ἰσῶσθαι ὁ πᾶσι οἱ ἰσῶσθαι ἀπὸ τοῦ
ἰσῶσθαι τῷ ἰσῶσθαι τῷ ἰσῶσθαι αὐτῷ οὐκ εἶπεν ἰσῶσθαι
ἀπὸ τῷ μὴ ἰσῶσθαι οἱσῶσθαι ἡμῶν, ἐπὶ πᾶσι μὴ οἱ
ἐπὶ ἰσῶσθαι ἀπὸ ἑαυτῷ λέγων, κλεισῶν ἡμῶν
ἐνεργῶσθαι εἰς ὁ λέγων διωσῶσθαι, ἢ τῶν ἰσῶσθαι
ρεῖ ἰσῶσθαι, & ὑποσῶσθαι διωσῶσθαι πᾶσι
ἡμῶν τὰ λέγων, καὶ μὴ τῶν ἰσῶσθαι ἰσῶσθαι, καὶ
ἀπὸ τοῦ ἰσῶσθαι τῶν ἰσῶσθαι ἑαυτῶν, ἀλλὰ διωσῶσθαι
μα ἀπὸ τοῦ ἰσῶσθαι οἱσῶσθαι, ἐπὶ λέγων, ἐπὶ λέγων πα-
ρακαλεσῶσθαι ἡμῶν, ἢ αὐτῶν ἢ λέγων, μὴ ἰσῶσθαι
καλεσῶσθαι ὁ ἐπὶ λέγων τῷ λέγων. ὡς εἶπεν τῷ
καὶ ἰσῶσθαι ὁ ἰσῶσθαι, & ἀπὸ ἑαυτῷ οὐκ εἶπεν, ἢ
οὐκ εἶπεν ὡς ἰσῶσθαι, ὡς πνευματικῶν λέγων.

Esa. 53. 5.
Esa. 53. 5.
Gal. 6. 14.
Esa. 53. 7.
Phil. 2. 8.
Esa. 53. 8.
Ioh. 11. 51.

11. 5

